

DAGSINS TEKSTUR

4. sunnudag í advent

Henda heilaga lesturin skrivur Jesaja profet, 12. kap.

A ti degi skalt tú siga: «Eg lovi tær, Harri, tí at tú reiddist inn á meg, men vr eiði tin hvarv, og tú uggaði meg. Sí, Guð er frelsa mín, eg eri ekkaleysur og óttist ikki, tí at Harrin er máttur mín og lovsongur mín, og hann varð mær frelsa». Av frelsunnar keldu skulu tit oysa vatn við gleði. Og tann dagin skulu tit siga: «Takkið Harranum,

ákallið navn hans, kunngeríð gerningar hans fólkanum millum, sigið frá, at navn hans er hátt. Lo vsingið Harranum, tí at hann hevur dyrðarverk gjørt; hetta skal verða kunnigt um alla jörðina. Lat fagnaðarróp ljóða og syng av gleði, tú, sum byrt á Zion; tí at hin heilagi í Ísraél er stórir hjá tær!»

Hetta heilaga evangelið skrivur Jóhannes evangelistur, 3. kap. 25. v. og út.

Tá kom upp trætumal millum lær usveina Jóhannesar og Joda um reinsan. Og teir komu til Jóhannesar og søgdu við hann: «Rabbi, tann sum var hjá tær hinu megin Jordan, hann sum tú vitnaði um, sí, hann dó ypir, og allir komu til hansara». Jóhannes svaraði og segði: «Maður kann als einki taka, uttan tað v erður honum givið av himlinum. Tit eru sjálvir vitni míni, at eg segði: Eg eri ikki Kristus, men: Eg eri sendur undan honum.

Tann, sum hevur brúðir ína, er brúðgómur; men vinur brúðgómsins, sum stendur hjá honum og lýðir á hann, gleðist inniliga um rødd brúðgómsins. Henda gleðin mín er nú vorðin fullkomin. Hann eigur at vaksa, men eg at minka. Tann, sum kemur omanfrá, er yvir øllum; tann, sum er av jörðini, er av jörðini og talar av jörðini; tann, sum kemur av himni, er yvir øllum; og tað, sum hann hevur sæð og hoyrt, tað vitnar hann, og eingin tekur imóti vitnisburði hansara. Tann, sum hevur tikið imóti vitnisburði hansara, hevur staðfest, at Guð er sannorðaður. Tí at tann, sum Guð sendi út, talar Guðs orð; tí at hann gevur ikki andan eftir máli. Faðirinn elskar sonin og hevur givið honum allar lutir upp í hendur. Tann, sum tryr á sonin, hevur ævigt liv; men tann, sum er syninum ólýðin, skal ikki siggja livið, men vr eiði Guðs verður verandi yvir honum».

DAGSINS TEKSTUR

Jóladag (føðingardag Krists)

Henda heilaga lesturin skrivur Jesaja profet, 9. kap. 6.-7. v.

Tí at barn er okkum føtt, sonur er okkum givin, og á herðu hans skal hæv dingadómíð hvíla; navn hans skal verða kallað undur, ráðgevi, veldigur Guð, ævinnar faðir, friðarhøvdingi. Stórt skal hævdingadómíð verða, og friðurin skal ongan enda taka á háseti Dávids og í kongsríki hans til tess at reisa tað og menna tað við rætti og rættvís hian ifrá og um allar ævir. Vandlæti Harra

herliðanna skal gera hetta. Epistulin skrivur Paulus apostul til Titusar, 2. kap. 11.-14. v.

Tí at Guðs náði er vorðin opinberað til frelsu fyri allar menniskjur, og hon uppsiðar okkum til at avnokta gud-loysið og hinar veraldligu girndirnar og livu hóviliga og rættvísiliga og gudiliga í hesum heimi, væntandi hina sælu vón og opinberingina av dyrd hins stóra Guðs og frelsara várs, Jesu Krists, hann sum gav seg sjálvn av fyri okkum, fyri at hann kundi loysa okkum út úr øllum lógløysi og reinsa sær sjálvum eitt eigindómstólk, áhugað til goðar gerningar.

Hetta heilaga evangelið skrivur Jóhannes evangelistur, 1. kap. 1.-14. v.

Í fyrstuni var orðið, og orðið var hjá Guði, og orðið var Guð. Hetta var í fyrstuni hjá Guði. Allir lutir eru v vorðnir til við tí, og uttan tað var einki til av tí, sum til er v orðið.

Í tí var liv, og livið var ljós menniskjunnar. Og ljósið skínur í myrkrunum, og myrkrið tók ikki við tí. Maður kom sendur frá Guði, hann æt Jóhannes. Hesin kom til vitnisburðar, til tess at hann skuldi vitna um ljósið, fyr í at allir skuldu trúgva við honum. Hann var ikki ljósið, men hann skuldi vitna um ljósið. Hitt sanna ljósið, sum upplýsir hvørja menniskju, var við at koma í heimin. Hann var í heiminum, og heimurin in er vorðin til hvónum, og heimurin kendi hann ikki. Hann kom til sitt egna, og hansara egnu tóku ikki imóti honum. Men so mongum, sum tóku imóti honum, teimum gav hann mátt til at verða Guðs børn, teimum, sum trúgva á navn hansara, sum ikki eru gitin av blóði, ei heldur av holds vilja, ei heldur av mans vilja, men av Guði. Orðið varð hold og tók búgva okkar á millum, og vit skoðaðu dyrd hansara, dyrd, sum einborin sonur hevur frá faðir sinum, fulla av náði og sannleika.

DAGSINS TEKSTUR

Annan jóladag (St. Stefans dag)

Epistulin skrivur Jóhannes apostul í fyrsta brævi sinum, 4. kap. 1.-6. v.

Elskaðu tit, trúgvði ikki einum og hvørjum anda, men roynið andarnar, um teir eru av Guði; tí at mangir svika-profetarar eru farnir út í heimin. Av hesum kenna tit Guðs anda: Ein og hvør andi, sum viðkennir sær, at Jesus Kristus er komin í holdi, er frá Guði. Og ein og hvør andi, sum ikki viðkennir sær Jesus, er ikki frá Guði; og hetta er Antikrists andi, sum tit hava hoyrt um, at

hann kemur, og hann er longu nú í heiminum. Børn míni, tit eru av Guði og hava vunnið á teimum; tí at tann, sum er í tykkum, er størri enn tann, sum er í heiminum. Teir eru av heiminum; tí tala teir av heiminum, og heimurin in hoyrir teir. Vit eru av Guði; tann, sum kennir Guð, hoyrir okkum; tann, sum ikki er av Guði, hoyrir okkum ikki. Av hesum kenna vit sannleikans anda og villunnar anda.

Hetta heilaga evangelið skrivur Matteus evangelistur, 10. kap. 32. v. og út.

Hvør tann, ið vil kennast við fyr í faðir mínum, sum er í himlunum. Men hvør tann, ið avnoktar meg fyr í monnum, hann vil eg eisini avnokta fyr í faðir mínum, sum er í himlunum. Haldið ikki, at eg eri komin at bera frið til jarðar, ikki eri eg komin at bera frið, men svørð. Tí at eg eri komin at elva stríð millum mann og faðir hansara.

millum dóttur og móður hennara, millum sonar konu og vermdur hennara; og húsbóndin skal fáa sitt egna húsfolk til óvinir. Tann, ið elskar faðir og móður meir enn meg, er mær ikki verður; og tann, ið elskar son ella dóttur meir enn meg, er mær ikki verður. Og tann, ið ikki tekur kross sín og fylgir mær eftir, er mær ikki verður. Tann, ið bjargar livi sínum, skal misa tað; og tann, ið missir liv sitt fyr í minar sakir, skal bjarga tí. Tann, ið fagnar tykkum, fagnar mær; og tann, ið fær fagnar, fagnar honum, ið meg sendi. Tann, ið fegnar einum profeti, av tí at hann er profetur, skal fáa profets løn; og tann, ið fagnar einum rættvís, av tí at hann er rættvís, skal fáa somu løn sum ein rættvís. Og tann, ið gevur einum av hesum smáu bert t eina skál av koldum vatni at drekka, av tí at hann er ein lær usveinur, sanniliga sigi eg tykkum, hann skal als ikki missa løn sína».

TØKK

Hjartaliga takka vit øllum, ið sýndu samkenslu, tá okkara kæri maður, pápi, verpápi, abbi og langabbi

FRÍDRÍK HEINESEN
Klaksvík

doyði og varð jarðaður.

Tøkk fyri blómur og kransar og pen-ingagávur til Zarepta. Tøkk til Poul Færø, Jógvan Gerðalíð og Jukim Olsen fyri góð og troystarrík orð í heiminum, í Betesda og á grøvini. Hjartans tøkk til øll, sum hjálptu til í allar mátar, ikki minst sjúkrasystur og heimahjálparar, sum vóru um hann í heiminum til tað seinasta, og tøkk til tykkum, ið fylgdu honum til hansara seinasta hvíldarstað.

Gleðilig jól og gott nýggjár øll somul.

Familjunnar vegna
Anna Kathrina Heinesen

Rætting til lýsing hjá Kagganum

Í hósdagsblaðnum komu vit av misgávm at seta tvær skeivar reglur í lýsingina hjá Kagganum, ið stóð undir teiginum »í býin«.

Vit søgdu, at jólatræið fyr barn verður sunnu-dagin kl. 16.00 t.v.s jóla-

aftan. Hetta er tó ikki rætt, tí jólatræið fyr børn, hevur longu verið seinasta sunnudag t.v.s sunnudagin 17. desember.

Vit biðja fólk halda okkum til goðar.

TØKK

Hjartaliga takka vit øllum, sum hjálptu til og settu dám á diamantbrúðleyps-dag okkara 22. oktober 1995.

Somuleiðis takka vit fyri gávur, blómur og fjarrit og tykkum, ið komu inn á gólvíð.

Ætt, vinum og kenningum ynskja vit eini gleðilig jól og Harrans signing í nýggja árinum.

Nanna og Axel Olsen
á Toftum

Vit ynskja við-skiptafólki okkara eini gleðilig jól og eitt gott nýggjár

P/f PÓLAR

**Rent a
Phone
Tlf. 84348**